

Найчудесенъ — названіе на признакъ, който принадлежи на камакъ магнитъ: имя прилагателно качеств. прѣрѣ-восх. степень.

Е — глаголъ вспомогателенъ изяв. накл. наст. вр. ед. ч. ч.

Чудесно ся нарича всяко нѣчто, което не е въ обыкновенныя редъ на работы-тъ и на кое-то слѣдов. не разбираме свойство-то-то. Така магнита-тъ ся показвалъ испрво чудесенъ камакъ, защото отот-напрѣдъ не знаяли свойство-то му да притеглява желѣзо.

Отъ оныя вещи, които не живьѣтъ и не растѣтъ, а ся намиратъ вѣтрѣ въ земныя шаръ, или на повърр-хнинѣ-тъ му — ся отnosi на сказ.: *найчудесенъ е*, на в в.: „*отъ что е найчудесенъ?*“ и сост. допълненіе.

Отъ — прѣдлогъ, показва отношеніе на думы-тъ: *омыяя вещи*, камъ сказ.: *найчудесенъ е*.

Вещи — названіе на прѣдметъ: имя сѣщ. прѣд. общцо, жен. р. мн. ч. вин. пад.

Вещь наричаме всякий неодушевленъ прѣдметъ. А всякъ вещь и всяко одушевлено сѣщество безъ различіе наричаме прѣдметъ.

Оныя ся отн. на сѣщ.: *вещи*, на вопросъ: „*отъ кои вещи?*“ и сост. опр.—мѣстоим. прил. указ. жен. родъ мнооуж. число вин. падежъ.

Който не живьѣтъ и не растѣтъ, а ся намиратъ вѣтрѣ въ земныя шаръ, или на повърхнинѣ-тъ му — ся отnosi на сѣщ.: *вещи*, на вопросъ: „*отъ кои вещи?*“ и е приид. опрѣд. прѣдложеніе.

И така това прѣдложеніе состои: 1) изъ главно-то: *отъ оныя вещи найчудесенъ е камакъ магнитъ*, 2) изъ придаточно-то: *който не живьѣтъ и не растѣтъ, а ся намиратъ вѣтрѣ въ земныя-тъ шаръ, или на повърхнинѣ-тъ му*, слѣдователно това прѣдложеніе е составно. Придаточно-то прѣдложеніе ся намира между думы-тъ и на